

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

47. De c[on]cionatore Caluinista, qui ad popul[um] concionaturus
præsente muliere Catholica, quæ eo die sacram Eucharistiam perceperat,
diuinitus obmutuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

§24 COLLATION. SACRAR.

les, quę in gratiam lectoris, & aliorum z-
dificationem subiungenda putauimus: ne-
que enim Deus rara ista & admiranda fe-
xi permitit, vt silentio sepeliantur, sed vt
in edito posita, omnibus sint in documen-
tum & adificationem.

*De Anabaptista quodam, qui supplicio affectum
sua apparuit, indicans se perpetuo damnatum.*

CAP. XLVI.

D. Martinus Duncanus, Decanus Hegen-
sis, vir doctrina & virtute integritate con-
mendatissimus, retulit se adhuc apud Halli-
miam agente, ibidem contigisse, circa annum
Domini 1557. vt Anabaptista quidam nomine
Adrianus, matrem suam adhuc Catholicam
conaretur in suam sectam pellicere. Accidit
autem Anabaptistam illum in carcere cōfici,
ultimoq; supplicio adiudicari. Ad quod cum
iam deducendus esset, accessit cum mater, ro-
gans vt post obitum sibi appareret, seque de
statu suo certiore redderet. Quem si felicem
cognosceret, se in eandem doctrinam conce-
suram. Filius supplicio affectus, paulo post
matri apparuit in forma tete, rimi & nigerimi-
que canis, aiens se esse filium suum, ac perpe-
tuò damnarum.

*De concionatore Calvinista, qui ad populum conia-
naturus, præsenz muliere Catholicæ, que eo die
sacram Eucharistiam percepérat, dimitus ob-
muniit.*

CAL.

AR.
orūm z-
imūs ne-
randā ho-
tur, sed v-
documen-
festmari
natur.

as Hagen-
ritate con-
ud Hale-
ca annū
n nomine
atholicam
e. Accidit
res cōjēi,
quod cūm
mater, ro-
seque de
si felicem
m concep-
paulo post
nigerum-
ac perpe-

lum concio-
que eo die
inimicus ob-

LIBER VII.

825

CAP. XLVII.

Vir quidam Calvinianæ factiōnis habuit uxorem Catholicam, quam multis veris inducere satagebat, ut accederet cōcionem Calvinisticam. Illa cūm diu reluctaretur, tandem asperioribns verbis & minis perculta, cōfessio suo rem aperuit, qui cōsensit, ut saecūlus exomologesi & percepta SS. Eucharistia, viro pareret, & una saltem vice cōcionem adiret. Obsecuta est illa consilio confessarij & sacramentorū participatione munita, ad cōtionem fese contulit. Mirabile duetu: mox ut mulier cōcionem ingressa est, obmutuit concionator, nec verbum quidē effari porrō potuit. Itaque subsistēs, ait: oportet interesse hie hominem aliquem, qui comedit panem à Pāpīis benedictum. Evidēt hac vice ulterius concionando non progrediar, alias officio meo plenius satis facturus. Maritus concioni idem intereat, & videns concionatorem obtrahentiam hominis, qui percepisset Eucharistiam, diuinitus obmutescere, domum reuersus, quæsluit ex vxore, num eo mane sumpsisse Eucharistiam, quo concionem adiisset: Illa factum non diffidēte, mox agnouit fallaciam & imposturas istius doctrinæ, quippè quæ adhibita ad lucem sacramentorum Ecclesiæ Catholicæ, sic flauesceret, & seipsum vanitatis coargueret. Nec mota, mandauit luculentum excitati ignem. Vxor ignara quid vellet mari-

M m 4,

tus,

CAP.

326 COLLATION. SACRAR.
tus, metuebat ne quid atrocius in ipsam molitur. Igne porrò iam accenso, ille protinus vniuersos suos istius nocentissimæ fauor libros collegit, in ignem coniecit, & combusit, & ad Catholicæ Ecclesiæ gremium reuersus est.

Pueri quidam contemptis & omisssis cæremoniis scri bap̄tismi baptizati, in morbum incidunt, quibus cæremoniis postmodum adhibitis conualescunt.

CAP. XLVIII.

Prope Delphos contigit pueros quoddam in pagis baptizari, sed spretis & omisssis à baptizante cæremoniis Catholicæ Ecclesiæ. Pueri isti postea omnes morbo correpti sunt. Parentes puerorum videntes ultionem diuinam, rogarunt pastorem quendam Catholicum Delphis tunc agentem, ut cæremonias, quas sciebant antiquitus ritu Catholicō adhibitas, nunc verò omisssas, supplete non graueretur. Quo peracto, mox omnes illi pueri languentes & infirmi conualuerunt. Id nobis narravit quidam S. Theol. Licentiatus, vir doctrina & integritate vitæ commendatissimus, qui ex ore ipsius pastoris Catholicī rem hanc, vt gesta, est cognouit.

De infirmo quodam, qui multis hereticis ipsius abiquentiibus, solius pastoris Catholicī vocem & ritua intelligere potuit.

CAP. XLIX.

Idem postor Catholicus vocatus ad quendam